

جدایی ماه از مشتری



زمانی که نوشته شده، تقریباً برای تمام نقاط ایران درست است!

جمعه، ۱۲ آبان

مقارنه ماه و مشتری

دیدن مقارنه این ماه کار آدم‌های سحرخیز است. حدوداً یک ساعت قبل از طلوع خورشید، در ارتفاع ۴۵ درجه از افق غربی می‌توانید شاهد قرارگیری ماه و مشتری در کنار هم باشید. مشتری بالا سمت راست ماه قرار می‌گیرد و جدایی زاویه‌ای‌اش از ماه حدود یک درجه است.

جدایی زاویه‌ای یعنی چی؟

یعنی جدایی زاویه‌ای دو چیز از دید یک ناظر! مثلاً فکر کنید که شما در حال دیدن دو ستاره هستید. از هر کدام از آنها خطی فرضی به چشمتان وصل می‌کنیم و زاویه بین این دو خط را اندازه می‌گیریم. به این زاویه می‌گویند جدایی زاویه‌ای آن دو ستاره.

خوشه سنبله



ستاره‌ها در کنار هم کهکشان‌ها را می‌سازند و کهکشان‌ها با هم خوشه‌های کهکشانی را تشکیل می‌دهند. کهکشان‌هایی که

در تصویر می‌بینید بخشی از اعضای یکی از معروف‌ترین خوشه‌های کهکشانی به نام «خوشه سنبله» هستند. خوشه سنبله در حدود ۵۰ میلیون سال نوری با ما فاصله دارد و دارای ۱۳۰۰ کهکشان ریز و درشت است. بد نیست یادآوری کنیم که یک کهکشان معمولی در حدود ۱۰۰ میلیارد ستاره دارد.



خبر نجومی

شعر سعدی برای موجودات فضایی

«ویجر» نام دو کاوشگر فضایی است که در انتهای دهه ۱۹۷۰ توسط «ناسا» برای بررسی سیارات منظومه شمسی به فضا پرتاب شد. «ویجر ۱» پس از بررسی دقیق مشتری به طرف سیاره زحل رفت و پس از عبور از کنار این سیاره، راهی فضای بی‌کران خارج از منظومه شمسی شد. «ویجر ۲» نیز پس از بررسی مشتری، زحل، اورانوس و نپتون مانند ویجر ۱ در فضا راه خود را ادامه داد. به گزارش خبرنگار شبکه نجوم، اکنون پس از گذشت بیش از ۴۰ سال، ما همچنان قادر به دریافت علائم رادیویی کاوشگر ویجر ۱ هستیم. این کاوشگر هم‌اکنون

در فاصله ۱۸ میلیارد کیلومتر از زمین است و با سرعت ۱۷ کیلومتر بر ثانیه از ما دور می‌شود. برای اینکه فاصله کنونی این کاوشگر از زمین را بهتر متوجه شوید، خوب است بدانید که علائم رادیویی آن بعد از ۱۶ ساعت و نیم به ما می‌رسد. علت این موضوع آن است که امواج الکترومغناطیسی با سرعت نور در فضا منتشر می‌شوند. گزارش‌ها حاکی از آن است که در چند سال اخیر میزان اشعه‌های کیهانی رسیده به این کاوشگر افزایش چشم‌گیری داشته است. برخی از دانشمندان این موضوع را گواهی بر مدعای خود می‌دانند که کاوشگر ویجر ۱ در حال ورود به فضای میان‌ستاره‌ای است.

اد استون، دانشمند پروژه ویجر، در بیانیه‌ای که ناسا منتشر کرده، گفته است: «قوانین فیزیک به ما می‌گوید که ویجر روزی

مریخ‌نورد کنجکاوی (Curiosity) مرداد ماه امسال بر روی مریخ فرود آمد. آیندهٔ اکتشاف سطح مریخ کاملاً وابسته به اطلاعاتی است که از طریق این مریخ‌نورد به دست ما خواهد رسید. مثلاً آیا علائمی از حیات بر روی مریخ دیده خواهد شد؟ این سوالی است که ذهن خیلی‌ها را به خودش مشغول کرده‌است. فیروز نادری مدیر فعلی برنامه اکتشافات منظومه شمسی در JPL ناسا می‌گوید: «در مأموریت‌های فضایی پیشین ما به این موضوع پی‌برده‌ایم که دست‌کم روزگاری بر روی مریخ، آب وجود داشته‌است. اکنون ما به دنبال یافتن مواد معدنی آلی (ارگانیک) هستیم. این موضوع یک قدم ما را به یافتن حیات بر روی مریخ نزدیک‌تر می‌کند».

برای خنده

وقتی دو تاسحابی دارن با هم صحبت می‌کنن، یه سیارک نمی‌یاد بگه مدارم کجه!

خبر کوتاه

اگر خورشید در یک لحظه ناپدید شود، زمین تا هشت دقیقه همچنان در مدار خودش به دور خورشید می‌چرخد و بعد از آن تازه متوجه نبود خورشید می‌شود. این به خاطر آن است که حتی نیروی گرانش هم با سرعت نور منتشر می‌شود!



اولین وسیلهٔ دست‌ساز بشر خواهد بود که به فضای میان ستاره‌ها می‌رسد. اما ما هنوز دقیقاً نمی‌دانیم که این روز کی خواهد بود».

یک نکتهٔ بسیار جالب دربارهٔ کاوشگران ویجر این است که آن‌ها حاوی لوحی از طلا هستند که روی صفحات دیجیتال آن، نشانی جایگاه زمین در منظومهٔ شمسی، تصویری از دو انسان و فرازهایی از تمدن انسان به زبان ریاضی قرار دارد. اگر روزی این لوح‌ها به دست موجودات فرازمینی برسد، آن‌ها می‌توانند صداهای متفاوتی را هم که روی این لوح‌ها ثبت شده‌اند، بشنوند: صدای بعضی از حیوانات، صدای قلب و گام‌برداشتن انسان، موسیقی‌هایی به زبان‌های گوناگون و همچنین سلام و خوشامدگویی به ۵۵ زبان دنیا. پیام فارسی

این لوح به این صورت است:

«درود بر ساکنین ماورای آسمان‌ها!
بنی آدم اعضای یک پیکرند
که در آفرینش ز یک گوهرند
چو عضوی به درد آورد روزگار
دگر عضوها را نماند قرار»